Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26030
Copyright: Admont, Benediktinerstift

gente sustentans cepit ire uelle quo nesciebat. Et iam media
dies coquente desup sole feruebat nec tam á cepto manere de
uncebat dicens. Spero in dm meu qd seruu suu que in pro
misit ostendat. Nec plura bis interca conspicat hominem
equo mixtu cui opinio poetarü hypocentaurü uocabulum
indidit. Quo uiso salutaris impressione signi armat fron
te. deus tu inquiens qua nia in parte di seruus hic habitat.
At ille barbaru nescio qd infrendens. & frangens potu uer
ba qua ploquens inter horrenia ora setis blandu quesiuit
alloquiu. & eu deterere manu prensione certu indicat iter. ac
sic patentes campos uolueri insinuans fuga. ex oculis mi
rantis euanuit. Verü hoc utrü diabolus ad terrendu eu si
mulauerit an ut solet herem monstruosa ferax animaliu
ista quoq; gignat bestia incertü habem. Stupens itaq;
antonius. & de eo qd uiderat secü uoluens. ulteri pgrediebat.
Nec mora int saxosa conuallē ñ grande humunculu uidit ad
uncis naribus fronte cornub asperata cui extrema pars in ca
prarü pedes desinebat. Anfractus hoc spectaculo antonius
scutü fidei & loricā spei boni pliator arripuit. nihilominus
memoratü animal palmarü fructu ad uiaticü quasi pacis
obsides offerebat. Quo cognito gradu pressit antonius. & ei
quis nia esset interrogans. hoc ab eo responsü accepit. Morta
lis ego sum. & unus ex accolis heremi quos uario delusa erro
re gentilitas. faunos satyrosq; & incubas colit. legatione
fungar gregis mei. Precam ut p nobis comune dm dep
ceris. que p salute mundi olim uenisse cognouimus. & in
uniuersam terram exiuit sonus ei. Talia eo loquente.